

Arrest

nr. 53 563 van 21 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 15 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 5 augustus 2010 een asielaanvraag in. Op 24 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nyachu (Chin: Yajiang) in de provincie Sichuan, Volksrepubliek China. In uw dorp werden sinds het jaar 2008 meetings gehouden. Er werd aangekondigd dat de dorpeelingen een document moesten ondertekenen waarin ze zich uitspreken tegen de Dalai Lama. Tijdens die meetings stapten echter verschillende Tibetanen op, waaronder ook

uzelf, omdat ze weigerden zich hiermee akkoord te verklaren. Zo werden er twee meetings gehouden. Nadien zou u op verschillende plaatsen hebben verbleven uit vrees voor problemen met de Chinese overheid. U besloot daarop China te verlaten. Begin juli 2009 reisde u naar Chengdu. Daar zou u op 3 augustus 2009 zijn vertrokken, via een transit in een voor u onbekende plaats, zou u naar een andere onbekende plaats zijn gevlogen met behulp van een vals paspoort. Dan zou u per bus naar België zijn gekomen waar u op 5 augustus 2009 asiel aanvroeg. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een identiteitskaart en verschillende foto's neer.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Eerst en vooral stelt het CGVS vast dat uw verklaringen niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier (zie blauwe map). U verklaarde enkel over een vervalst paspoort te hebben beschikt waarmee u naar Europa reisde (zie gehoorverslag CGVS p.6). U zou in China nooit een eigen paspoort hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS p.7). Het paspoort waarmee u reisde zou op naam van Yangping hebben gestaan, de geboortedata die kende u niet. Echter, uit de informatie waarnaar hierboven wordt verwezen, blijkt dat u wel over een persoonlijk paspoort beschikte dat u werd uitgereikt op 06/11/2006 en dat u op 22/07/2009 een Pools Schengenvizum werd uitgereikt. Dit alles laat het CGVS toe op een gereede wijze aan te nemen dat u met uw persoonlijke, legale documenten –in casu bovenvermeld paspoort met een Pools Schengenvizum- de Volksrepubliek China hebt verlaten en naar Europa reisde en dat u dit paspoort voor de Belgische autoriteiten achterhoudt ten einde uw werkelijke reisweg en het feit dat u de Volksrepubliek China legaal verliet te verhullen. Het feit dat u het hebben van een eigen Chinees paspoort en een Pools Schengenvizum hebt verzwegen houdt niet enkel een schending van de plicht tot medewerking in die op iedere asielzoeker rust maar wijst er tevens op dat u op intentionele wijze probeerde de Belgische asielinstanties te misleiden met het oog op het bekomen van de Vluchtelingenstatus. Immers, het afleggen van correcte verklaringen aangaande het al dan niet bezitten van een eigen paspoort, alsook de omstandigheden van de vlucht uit het land van herkomst zijn elementen die cruciaal zijn voor een correcte beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Door het verzwijgen van dergelijke pertinente gegevens wordt de oprechtheid van uw asielaanvraag en uw algehele geloofwaardigheid op ernstige wijze ondermijnd. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw asielmotieven op zich niet geloofwaardig zijn. Tussen uw verklaringen voor het CGVS en de uw antwoorden in de vragenlijst die u met de hulp van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken invulde bestaan immers ernstige discrepanties. Zo stelde u in uw antwoorden in de vragenlijst dat u, omdat u weigerde de documenten van de Chinezen te ondertekenen, verscheidene keren naar een “heropleidingscursus” werd gestuurd (zie vragenlijst CGVS). Voor het CGVS maakte u van deze “heropleidingscursussen” zelf geen gewag. U verklaarde zelfs na de tweede meeting te zijn ondergedoken (zie gehoorverslag CGVS p.9). Geconfronteerd met deze discrepanties had u geen aannemelijke verklaringen. U verklaarde louter dat u dat nooit had gesteld (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Er dient te worden opgemerkt dat de ingevulde vragenlijst u in het Tibetaans werd voorgelezen en dat u ze ondertekende voor akkoord. Aldus is dit geen afdoende verklaring.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u door het niet voorleggen van uw persoonlijk, legaal paspoort de Belgische asielinstanties niet in staat stelt uw werkelijke reisroute en –wijze te achterhalen en om na te gaan of u sinds u het paspoort werd uitgereikt al dan niet eerder het land in en uit reisde. Omdat u op deze manier, samen met uw bedrieglijk relaas, niet duidelijk maakt onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren in de Volksrepubliek China hebt verbleven én onder welke omstandigheden u het land verliet, maakt u het de Belgische asielinstanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op uw werkelijke leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming en op het feit of u bij een eventuele terugkeer naar uw land een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming meent te moeten koesteren.

Uit dit alles dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegde –uw identiteitskaart en verschillende foto's - zijn niet van dien aard dat ze de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw

identiteitskaart vormt een bewijs van uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. De foto's vormen een verder bewijs van uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een *“EERSTE MIDDEL: IN HOOFDORDE”* op de *“SCHENDING VAN ARTIKEL 1, A, 2° LID VLUCHTELINGENVERDRAG; SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VREEMDELINGENWET; SCHENDING VAN ARTIKEL 69 VREEMDELINGENWET”*.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ziet niet in hoe verzoeker de schending kan aanvoeren van artikel 69 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet) nu dit artikel werd opgeheven.

2.2.2. Waar verzoeker zich in een derde onderdeel van het tweede middel beroept op de *“schending van de materiële motiveringsplicht”* zal het beroep vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De aangevoerde hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853; RvS 23 juni 2005, nr. 146.472). In casu blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 augustus 2009, dat hij een vragenlijst opmaakte en indiende, en dat hij nogmaals uitgebreid werd ondervraagd op het Commissariaat-generaal op 5 augustus 2010, waarbij hij werd bijgestaan door zijn advocaat. Derhalve heeft verzoeker ruimschoots de kans gehad zijn standpunt uitvoerig uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en kan een schending van de hoorplicht niet worden aangenomen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legde zijn originele identiteitskaart voor maar zijn verklaringen over zijn paspoort waren manifest gelogen. Verzoeker hield initieel vol geen paspoort te hebben, terwijl uit objectieve informatie uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een eigen paspoort had en een schengenvisum verkreeg bij de Poolse ambassade in China. Pas in het verzoekschrift en na confrontatie met de informatie in de bestreden beslissing, geeft verzoeker toe China legaal en met een eigen paspoort te hebben verlaten samen met elf andere Tibetanen. Hij beweert *“uit angst om terug gestuurd te worden naar China”* en op aanraden van derden, andere asielzoekers, gelogen te hebben. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Verzoeker kan overigens bezwaarlijk de CGVS verwijten niet met de informatie over het paspoort en Schengenvisum te zijn geconfronteerd wanneer hij bewust heeft gekozen daaromtrent informatie achter te houden wanneer tijdens het CGVS gehoor uitdrukkelijke vragen werden gesteld over zijn reisdocumenten. Daarbij werd hij zowel op de Dienst

Vreemdelingenzaken als op het CGVS gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen.

3.1.1. Verder dient te worden benadrukt dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure is, maar een administratieve en de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing dat een bestuurlijk karakter heeft.

3.2. Verzoeker stelt vervolging te vrezen door de Chinese autoriteiten nadat hij enerzijds tijdens een dorpsvergadering weigerde zijn vingerafdruk op een brief te plaatsen waarin hij de Dalai Lama zou afvallen en anderzijds omwille van zijn audiëntie bij de Dalai Lama in Polen.

3.3. Verzoeker toont niet een dat tijdens dorpsbijeenkomsten gevraagd wordt schriftelijk te bevestigen de Dalai Lama af te vallen noch dat een dergelijk voorval plaatsvond in zijn dorp. Evenmin toont hij aan dat dit tot een systematische vervolging zou leiden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). In tegendeel uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 21 juli 2009, dus nadat zijn problemen met de Chinese overheid waren begonnen, zonder enig probleem naar de Poolse ambassade in Peking is gereisd. Hij heeft er een Schengenvisum verkregen en is op legale wijze China uitgereisd. Hieruit kan bezwaarlijk ernstige problemen met de Chinese autoriteiten worden afgeleid. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij, noch zijn familie, persoonlijke problemen kennen met de Chinese overheid. Verzoekers betoog dat hij *“heeft verschillende visa trachten te bekomen”* en hij *“niet illegaal [durfde] te vluchten”* verandert niets aan bovenstaande vaststelling en kan enkel bevestigen dat verzoeker legaal trachtte (economisch) te migreren en in 2006 een immigratievisum naar de Verenigde Staten werd geweigerd (zie paspoort). Tevens dient te worden vastgesteld dat verzoeker omwille van zijn immigratiepoging geen problemen ondervond.

3.4. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen ondergraven verder zijn geloofwaardigheid. Hij verklaarde immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken *“Ik weigerde dat echter te doen en werd daarom verschillende keren naar een heropvoedings-cursus gestuurd”* (zie vragenlijst 26.08.2009, p. 2). Tijdens het verhoor door de commissaris-generaal maakte hij geen gewag van heropvoedingscursussen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Meer nog, hij verklaarde na de tweede vergadering te zijn ondergedoken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Toen verzoeker met de discrepantie werd geconfronteerd, stelde hij eerst de term heropvoedingscursus niet te begrijpen en na uitleg van de tolk in het Tibetaans en Chinees verklaarde hij *“Dat zei ik echt niet”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Daarenboven stelt het verzoekschrift *“Vermoedelijk werd dit bij de Dienst Vreemdelingenzaken foutief vertaald en genoteerd”*. Dergelijke pogingen om zijn ongerijmde verklaringen te harmoniseren kunnen bezwaarlijk volstaan om de discrepantie te weerleggen die steun vindt in het administratief dossier. Verzoekers antwoorden werden genoteerd door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Uit het administratief dossier blijkt dat de vragen niet voor een dubbelzinnige interpretatie vatbaar waren en dat de ingevulde vragenlijst in het Tibetaans werd voorgelezen zodat verzoeker de kans had om opmerkingen te geven en correcties aan te brengen, wat hij klaarblijkelijk niet nodig achtte. Er kan aldus slechts worden vastgesteld dat verzoeker verzonnen verklaringen aflegde die hij naderhand vergeten is.

3.5. De foto die verzoeker neerlegt kan aantonen dat hij aanwezig was op een toespraak van de Dalai Lama in Polen maar is niet het bewijs van zijn beweerde audiëntie bij de Dalai Lama. Verweerder merkt daarbij nog terecht op dat *“verzoeker geenszins op concrete wijze aantoont dat de Chinese autoriteiten op de hoogte zijn van zijn aanwezigheid op deze bijeenkomst”*.

3.6. Verzoeker had geen politieke of religieuze problemen met de Chinese autoriteiten bij zijn vertrek uit China. Hij maakt evenmin aannemelijk dat hij, of zijn familie, thans persoonlijke problemen kennen met de Chinese overheid. De Raad ziet dan ook niet het nut van de bewering dat verzoeker *“nooit enig verblijfsrecht in een derde land heeft gehad of kunnen krijgen (o.a.Nepal)”*. Verzoeker toont evenmin aan waarom hij naar een derde land zou moeten gaan tenzij zoals uit het paspoort blijkt, om economische redenen. De verwijzing naar een arrest van de Raad van State wordt niet nuttig

aangevoerd nu verzoeker geenszins een gegronde vrees voor vervolging door de Chinese autoriteiten aannemelijk maakt, laat staan omwille van een (vermeende) politieke of religieuze overtuiging.

3.7. De algemene mensenrechtenrapporten en artikelen volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Voorts maken de voorgelegde foto's verzoekers asielrelaas niet aannemelijk noch tonen ze aan dat hij persoonlijk geïdendeerd wordt door de Chinese autoriteiten.

3.8. Ten slotte blijkt geenszins uit de bestreden beslissing dat *“de ware toedracht van de zaak, het asielrelaas én de absolute onmogelijkheid van verzoeker om terug te gaan naar zijn land van herkomst, genegeerd wordt”*. Immers verzoeker heeft niet enkel flagrant zijn plicht tot medewerking geschonden maar toont evenmin aan in de negatieve aandacht te staan van de overheid.

3.9. Verzoeker maakt niet aannemelijk persoonlijke problemen te hebben met de Chinese autoriteiten. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In een *“TWEEDE MIDDEL”* beroept verzoeker zich *“IN SUBSIDIAIRE ORDE”* op de *“SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 A OF B VREEMDELINGENWET. SCHENDING VAN ARTIKEL 3 E.V.R.M. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT”*.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Verzoeker geeft terecht aan dat de situatie in Tibet niet voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet en er geen gewapend conflict aan de gang is. Hij meent anderzijds *“dat terugkeren naar China voor mensen van Tibetaanse origine niet zonder een reëel risico voor ernstige schade in de zin van: a. doodstraf of executie; b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing”* is. Hij voegt bladzijdenlange Engelstalige teksten toe (zie p. 8 tot 21 verzoekschrift) die onvertaald zijn, noch nuttig worden toegelicht tenzij de loutere korte beweringen dat China de Tibetaanse cultuur niet erkent en de Dalai Lama ziet als een vijand. De Raad ziet dan ook niet hoe dergelijke beweringen in casu aantonen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zou lopen te meer nu verzoeker geen problemen met zijn overheid aantoonde en zelf verklaart dat hij, als Tibetaan die zijn cultuur respecteert, nooit problemen had met de Chinese overheid, althans niet vóór 2008. De na deze datum aangevoerde problemen zijn, zoals hoger gesteld, ongeloofwaardig.

4.4. De verwijzing naar algemene rapporten en informatie over Tibet en de problematiek rond Tibetaanse vluchtelingen is onvoldoende om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.5. Tot slot wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar *“het voorafgaande van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van Europa van 29 april 2004”*, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewenste effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

4.6. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK